

Niềm Vui Trong Mùa Phục Sinh 2007

Xin chào tất cả các độc gia thân mến !

Lại là tôi đây " Văn sĩ mít " đã ra mắt bạn đọc trong tháng báo vừa qua . Những tưởng đầu sự nghiệp văn chương của tôi bị khai tử ngay từ bài viết đầu tiên. Nhưng không biết có phải vì bạn đọc đều là những người dễ tính cho nên bài của tôi nghe đâu cũng được hoan nghênh " chút chút " . Và vì thế hôm nay tôi lại mạnh dạn viết thêm bài này nữa với thật nhiều cảm xúc mới. Vâng , cảm xúc của 1 mùa Phục Sinh vừa đi qua , của 1 người mới hồi sinh sau những tháng ngày bệnh hoạn, mệt mỏi...Như bạn , như tôi đôi lần trong đời gặp được những cơ may không ngờ...

Năm nay mùa chay của chúng ta đã bắt đầu bằng những ngày nắng ấm nên việc tổ chức " cảm phòng " của cha Tuyên úy thật là thuận lợi. Tôi không tham dự hết chương trình chỉ có mặt vào ngày kết thúc để dự Lễ Lá. Đã lâu lắm tôi mới đến thăm lại Eisisden. Thấy trung tâm phổ lúc nào cũng đông khách hành hương , nhà thờ Đức Bà Đen vẫn tôn nghiêm thân thánh với những mái đầu đang cúi xuống cầu kinh ... Làm cho người ta khi bước vào có cảm giác không dám thở mạnh .

Cha tuyên úy và cha Tĩnh bắt đầu Thánh lễ bằng nghi thức rước lá từ ngoài sân đi vào nhà nguyện, đơn sơ nhưng rất trang nghiêm. Dem lại cảm giác sốt sắng của một buổi cầu nguyện cho những người tham dự. Sau thánh lễ tôi và một số người còn được dự ké bữa cơm trưa chung với cộng đoàn. Xin cảm ơn cha, cảm ơn nhà bếp...

Tiếp đến là nghi thức thứ sáu tuần thánh tại Olten. Cha tuyên úy của chúng ta đã "nhường" hết phần lớn các bài giảng cho cha Tĩnh. Bây giờ các bạn có đồng ý với tôi rằng tuy cha còn trẻ nhưng tài hùng biện và những bài giảng của cha rất lôi cuốn người nghe hay không? Hôm đó chúng ta đã cùng nhau ăn cháo chay do gia đình anh chị Lê Thú ủng hộ và số tiền cho người nghèo thu được nghe đâu gần 1800 quan.

Rồi thì đỉnh cao là lễ Phục Sinh tại Luzern. Năm nay tưởng đâu là sẽ đông người nhưng có lẽ vì nắng ấm đẹp quá nên bà con ta kéo nhau đi chơi hết. Các hàng ghế trong nhà thờ đều kín chỗ nhưng theo tôi vẫn ít hơn năm ngoái. Thánh lễ đồng tế với những cha khách quen thuộc và vẫn do cha Tĩnh chủ giảng (cha được dịp trở tài). Ca đoàn hát rất mạnh nhưng hình như âm thanh hơi lớn tiếng nên nghe tiếng nhạc quá to và một vài giọng ca mạnh lấn lướt những giọng ca khác. (sorry đó chỉ là ý kiến của cá nhân tôi) Thánh lễ Phục Sinh kéo dài hơn những Thánh lễ thường nhật và có nhiều người đã đến từ trưa để nghe giảng. Và vì vậy vừa hết lễ quây bán đồ ăn đã đông đúc cảnh mua bán, chen lấn... Do có lẽ người Việt Nam ta vốn có quan niệm cái gì mới cũng nóng nẩy, ngon lành và đầy đủ. Mua trễ nhiều khi thiếu cái này, bớt cái kia...cho nên cứ thế mà chen mặc dầu đã có lời nhắc nhở của anh

chủ tịch Mai Dương Hải là: "Nhà bếp nhỏ nhưng thức ăn có nhiều bà con cứ từ từ mà mua ..." Tôi nghĩ cộng đoàn Luzern đông người. Tuy khu vực bán hàng hơi nhỏ nhưng nếu khéo thu vén cộng đoàn có thể làm tốt hơn ở mặt này và cũng không cần nhờ người kéo màn dùm! (Đó cũng là ý kiến của một số người) Mặc dầu vậy nghe đâu thức ăn và thức uống đã được bà con ta chiêu cố sạch sẽ. Phen này cộng đoàn Luzern thắng lớn, bù lại cho những lúc lố lã...

Phần trình diễn Thánh ca do anh Mai Dương Hải và cha Tĩnh làm MC. Khán giả đã phải cười no bụng vì những bài thơ và lối ứng khẩu dí dỏm của cha Tĩnh. Mỗi lần cha giả giọng miền Nam hô cò mời " dô tay..." là bà con cười, vỗ tay.. hưởng ứng quá xá chừng, không khí hội trường thật sinh động. (Vậy mà cũng có cha ngồi ngủ gục đó cha Tĩnh ơi! cũng may các cha ngồi quay mặt lên trên nên khán giả không để ý, chỉ có các ca viên chiêu tướng mà thôi.!) Phải công nhận cha Tĩnh lắm tài thật, phước đức là cha chọn Chúa chứ không với tài ba cộng thêm (sắc đẹp) của cha thì không biết cha sẽ "cưa đổ " bao nhiêu cây nữa. Cha Tĩnh ơi! Nhớ đi tới nơi về tới chốn, ráng kiếm gậy vàng cầm tay nghe cha.

Quay lại phần trình diễn Thánh ca của các ca đoàn. Cộng đoàn nhà Luzern mở màn với một phong cách mới hoàn toàn khác với tác phong cũ của mình. Năm nay các chị em chịu khó mang tiếng "hư danh" để diện cho mình bộ áo dài mới màu trắng trắng đơn sơ, tinh khiết. Trông các bà các cô như trẻ lại vài ... chục tuổi. Những bài ca được đem trình làng có tiết tấu tươi vui, hùng mạnh chứng tỏ" sức trẻ" nhưng tiếc là không còn bốn bề như xưa nữa. Cộng thêm sự sắp xếp có tổ chức trông đẹp mắt hơn...Đem đến cho người xem một cái nhìn mới về cộng đoàn.

Zürich vẫn dịu dàng, đầm thắm với dòng nhạc trầm buồn của bao nhiêu năm nay. Saint Gallen đông đúc hơn nhờ có những ca viên tí hon, trên tay cũng cầm sách nhạc như những diễn viên chuyên nghiệp! Solothurn tha thiết, du dương với những bản nhạc mang thể

loại trữ tình nghe như lời tình tự với Chúa. Lại kiêu sa, lộng lẫy trong tà áo dài vàng được cha Tĩnh ban cho 2 chữ "Mẫu hậu." Giá như mấy chục năm về trước thì đã có nhiều "cây si " đơm về "gối mộng vàng" mà ngâm thơ "Áo nàng vàng anh về yêu hoa cúc" rồi. Cộng đoàn BS sau bao nhiêu lần ghi danh hụt lần này quyết tâm xuất hiện để cùng so tài âm thầm với các cộng đoàn bạn, cũng lúc trầm lúc bổng không thua gì ai.

Đặc biệt là cộng đoàn Bern, tuy chỉ có 8 ca viên nhưng các em cũng rất đơn sơ và mạnh dạn để góp vui với tiết mục của mình. Mặc dầu cộng đoàn Bern chưa phát huy được hết khả năng và tài năng. Nhưng bàn tay có 5 ngón tay, ngón dài, ngón ngắn. Mỗi ngón tay đều có công dụng riêng của nó, thiếu một ngón bàn tay sẽ trở nên què cụt. Vì vậy tuy ít người tham gia nhưng vẫn không thể thiếu trong giáo xứ của chúng ta. Hôm nay phong trào không mạnh không có nghĩa là ngày mai sẽ tàn lụi, phải không các bạn?

Đến phần thi Giáo lý. Phải nói ngay khi nghe cách thi tôi đã thấy nó "kỳ kỳ " làm sao. Mỗi cộng đoàn bốc 5 câu hỏi và chỉ được trả lời trong 5 câu của mình. Với 5 câu hỏi chưa có thể nói là đã đánh giá được hết khả năng nhận thức giáo lý của mỗi người. Và Cha cho điểm tùy theo câu hỏi khó hay dễ. Như vậy bậc thang điểm cũng có tính chất may rủi ! Lại thêm chưa gì mà Cha đã " phủ đầu " bằng "10 điều răn" trong đó có điều " không được cãi " phải tôn trọng quyết định của Trọng tài." Cho nên con trả lời thiếu đúng ra con được quay về bàn hỏi với đồng đội rồi trả lời lại vậy mà Cha Tĩnh cho "5 điểm công đi lên đi xuống" rồi "đuôi" về mất. Hay nhiều người trả lời sai, thiếu ý mà Cha Tĩnh cũng cho điểm tối đa (Cha tuyên úy sau này đã công nhận con nói đúng đấy nhá. Con cũng bắt chước 2 cha "nói có sách mách có chứng "). Lúc đó Cha biết là con phải "hãm mình" hết sức để khỏi cãi với 2 cha. Về nhà anh Hùng chủ tiệm Đại thành Trung còn cho con 1 thùng nước mát uống vào để hạ hỏa! Con cũng định "phát thư Luật Sư " tới tận tổng thống Bush kiện Cha Tĩnh, nhưng Cha Tuyên úy nói là ở nhà 2 Cha đã tập dợt trước với nhau rồi. Vậy mà tới lúc đó Cha Tĩnh run quá nên cho điểm loạn xạ ngẫu cả lên, bên trên Cha Tĩnh tuyên bố thì Cha Tuyên úy phải theo ".

Lạy Chúa ! làm giám khảo mà còn run tránh sao thí sinh sợ không rớt tim cho được. Nghĩ lại, kiện Cha mất công lờ Cha giận không qua Thụy Sĩ thăm chúng con nữa, hết người hát " những đôi hoa sim " cho chúng con nghe. Nên thôi xí xóa, công đức này Cha phải ban ơn đại xá cho con đó . Cám ơn Cha Tuyên úy đã " Nói vòng tay lớn " để đem đến cho chúng con thêm 1 người Cha tinh thần thật dễ thương. Hy vọng là Cha Tĩnh không quên Thụy Sĩ, đất hẹp nhưng tình người thì vô biên....

Nhắc lại để cho được "hả hơi" một tý, chứ thật ra khi "được cử" đi thi , tôi như sống lại cái thời gian hai mươi mấy năm về trước của mình, cái thời "làm học trò nhưng không sách cầm tay, có tâm sự đi nói cùng cây cỏ" hơi hồi hộp, hơi lo lo. Phải đọc bài, coi bài từng trang, chứ lúc trước mỗi lần nhận báo, tôi sẽ tìm đọc Lá thư mục vụ trước. Vì ở đó tôi tìm được những ý tưởng mới như những kim chỉ nam cho cuộc sống của mình, những cảm xúc như chính tâm tư của đời tôi. Sau đó lướt qua trang tin Việt nam, tin Thụy sĩ, tin giáo xứ... và chấm hết.

Bây giờ phải đọc kỹ từng bài tôi khám phá ra thật nhiều điều mà bấy lâu nay tôi không hề để ý tới. Những bài giảng của Đức giáo hoàng về hôn nhân và gia đình, những vấn nạn chúng ta đang gặp phải ngay trong mỗi gia đình của chúng ta. Tư tưởng của ĐGH quả thật vĩ đại làm tôi phải thốt lên "ĐGH đúng là ĐGH" những câu nói "trúng tim đen" của Ngài được người dịch là Phúc Nhạc, Đỗ mạnh Tri, Trang Đức chuyên ngữ quá tài tình, đã chuyên chở được hết ý nghĩa những bài giảng của ĐGH mà khi tôi hỏi Cha Tuyên úy những vị đó là ai ? Tôi mới được biết rằng những người đó toàn là những linh mục, thầy của các cha dạy trong các đại học giáo hoàng (thầy của thầy hèn chi mà không hay). Hay như bài cầu nguyện của Đỗ Duy Trân có thể hiểu: "Khi người ta đọc 100 câu kinh Kính mừng nhưng không để tâm vào đó thì cũng chẳng mang lại lợi ích gì, không bằng 1 câu nguyện tận trong đáy lòng bạn. Mẹ Maria ơi, xin cứu con ". Đọc kinh cầu nguyện không cần theo một công thức nào , mỗi người đều có thể viết cho mình những lời kinh nguyện cùng Chúa. Khiêm nhường và nhỏ bé như bài Kinh hoà bình của Thánh Phanxico thành Assie mà khi đọc lên nghe lòng mình chùng xuống câu ăn năn nhưng có mấy ai nhớ. Bà Thánh Monica còn có thể dùng lời cầu nguyện cho người con quá hư hỏng của bà trở về đường ngay và người con đó sau này trở nên Thánh là Thánh Augustino. Huống chi những lo buồn , đau khổ cho gia đình của chúng ta thì có thấm vào đâu. Tôi đâu có cần phải ai "Beratung" hay pháp phòng lo sợ. Những việc thay đổi tâm hồn con người chỉ có Thiên Chúa và Mẹ Maria mới làm nổi.

Tôi chỉ cần chạy đến Mẹ nài nỉ, van xin "Ai gõ thì cửa sẽ mở, ai xin thì sẽ được." Những ý nghĩ đơn giản tưởng chừng ai cũng biết đó như ngủ sâu trong tiềm thức của tôi. Để hôm nay chợt bừng tỉnh thức dậy, tôi đã tìm thấy cho mình một lối đi như bản nhạc của nhạc sĩ Đức Huy: "Và con tim đã vui trở lại... cho tôi biến đổi tâm hồn thành 1 người mới"

Tôi nghĩ rằng niềm tin vào Thiên Chúa, vào Mẹ Maria của tôi ngày hôm nay đã nhiều hơn ngày hôm qua và hy vọng sẽ không ít hơn trong những ngày sắp tới. Vì đúng như trong bài giảng: "Chúng ta luôn tự hào là những người công giáo đạo dòng, đạo gốc nhưng **Đức tin không phải là một di sản** mà như những mầm non được vun xới mỗi ngày, là tiếng

Chúa liên tục kêu gọi mà mỗi người chúng ta đón nhận hay từ chối..." Sự hiện diện của Chúa ở khắp mọi nơi trong suốt cuộc đời chúng ta **chứ không phải chỉ có trong lương tâm của mỗi người.** Xin mượn câu thơ của ai đó để nói lên tâm tư của tôi lúc này

" Từ ấy trong tôi bừng nắng hạ
Mặt trời chân lý chói qua tim
Hồn tôi là một vườn hoa lá
Rất đậm hương và rộn tiếng chim "

Đó là niềm vui mà tôi muốn được chia sẻ cùng mọi người và cũng là phần thưởng mà tôi đã nhận được trong mùa Phục Sinh này.

TB: Bài này tôi đã viết xong mấy ngày hôm nay nhưng đọc lại tôi ngần ngại không muốn gửi đi nữa. Cha gọi hỏi tôi, tôi có nói rằng "con sợ nhiều người cho rằng con đạo đức giả" nên chưa biết có nên gửi cho Cha hay không? Nhưng Cha nói "cứ đưa Cha đọc " nên chỉ tôi giao cho Cha quyết định. Nếu ai có chê tôi nói dài, nói dai, nói dở hay có phát thư luật sư thì xin gửi đến địa chỉ văn phòng mục vụ và người nhận là cha Tuyên úy Phạm minh Văn. Xin Cám ơn.

Thiên Hương